

De justitie mag echter evenmin lachen als zuchten, zij moet straffen, waar er tegen de wet gezondigd is. En zoo zijn de processen te Nice en te Toulouse begonnen wegens omkooprij en stembedrog.

Er zijn in het geding in eerstgenoemde plaats slechts een paar beklagden, maar eenige honderden getuigen. Het publiek op de tribunes stelt het grootste belang in de zaak, waarbij zoowat elk hunner min of meer betrokken is. Het speelt mee, het juicht toe, het keurt af en het heeft voortdurend een dolle pret. Ziehier een zekeren gaswerker, Ferrero, die ter instructie heeft bekend zijn stem voor frs. 10 aan den beklagde Sauvan te hebben verkocht. Ter terechtzitting beweert hij met onverstoorbare kalmte dat hij die som heeft gekregen om bevriende dagbladen te verkoopen.

„Je liegt,” roept in eens een der beklagden, „je hebt de 10 franken gekregen om op Sauvan te stemmen.”

De procureur der Republiek vraagt nu arrestatie wegens meined, ter terechtzitting gepleegd. „Het is noodzakelijk,” zegt hij, „een voorbeeld te stellen, vooral in deze streek.” Algemeene bijval. (Dit: *assentiment général* is heerlijk.)

Zoo volgt nog een heele reeks van getuigen die alles herroepen wat zij ter instructie verklaard hebben. Wat er tusschen dat onderzoek en de terechtzitting gebeurd is, levert stof voor tal van nieuwe strafvervolgingen.

Nu en dan is het publiek in twee kampen verdeeld en maakt een heidensch leven. Maar een kleinigheid brengt de algemeene vroolijkheid weer terug. Zoo is er sprake van roode stembiljetten, ter controle dienende, waarvan een pakje door een zekeren heer Carcassonne (let op den naam!) bij een der getuigen is bezorgd.

De beklagde Carcassonne: „Het waren doorschijnende speelkaarten (met onstichtelijke prentjes) die ik de zwakheid gehad had te koopen en die ik niet thuis durfde meebrengen.” — Algemeen gelach.

De daarop volgende getuigen hebben kiezers naar de stembus geleid om te zien of ze wel stemden overeenkomstig de belofte. Daarna werden ze naar een café gebracht, waar men hun tien franken gaf.

„Ik heb maar één kiezer naar de stembus gebracht,” roept een hunner met verontwaardiging. „Het was een blinde.” — Daverende hilariteit.

O Tartarin!

P. v. D.

24 Januari.